

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 2T/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122010214
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mário Pohorelský
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2122010214.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom Mgr. Máriom Pohorelským v trestnej veci obžalovaného: Y. V., nar. XX.XX.XXXX U. M., bytom Š.M. XXX/XX, Smolenice, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní

rozhodol:

Obžalovaný

Y. V., nar. XX. R. XXXX U. M.,
bytom Š.M. XXX/XX, L.,

sa uznáva za vinného, že

7. augusta 2021 v čase asi o 18:40 hod. v obci L. na verejnej obecnej cestnej komunikácii na ulici Š. pred C. domom s orientačným číslom XX po predchádzajúcom slovnom konflikte napadol N. Y.V. tým spôsobom, že ho trikrát udrel päťou do oblasti tváre, čím spôsobil N. Y. pomliaždenie tváre, zlomeninu nosa a podvrtnutie krčnej chrbtice s dobou liečenia 2 týždne, ako aj trvalý následok v podobe vybočenia nosnej priehradky doprava, so zúžením priechodov a sťaženým dýchaním nosa, pričom takto konal napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/90/2019 z 30. decembra 2019, právoplatným 22. januára 2020, uznaný za vinného i z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

t e d a

inému úmyselne ublížil na zdraví a dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 46 Trestného zákona a § 49 ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému N. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom G.. L. XXX/XX, L., škodu vo výške 1.247,- eur a poškodenej obchodnej spoločnosti DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 436, škodu vo výške 51,95 eura.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal na tunajší súd 01.02.2022 obžalobu na obvineného Y. V. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní konanom 13. mája 2022 obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku položené súdom obžalovaný odpovedal „áno“.

Súd zistil stanovisko prítomného prokurátora a poškodeného, ktorí zhodne navrhli, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného. Súd vyhlásenie obžalovaného prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a na hlavnom pojednávaní vykoná iba dôkazy súvisiace s rozhodnutím o treste a nároku na náhradu škody.

V súvislosti s rozhodovaním o treste súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s odpisom registra trestov, odpoveďou na lustráciu v Centrálné evidencii správnych deliktov a priestupkov a trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/90/2019 z 30. decembra 2019.

Z odpisu registra trestov a trestného rozkazu Okresného súdu Trnava vyplynulo, že obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere dvadsaťštyri mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu a určená skúšobná doba na dvadsaťštyri mesiacov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 22. januára 2020. Ide o jediné odsúdenie obžalovaného.

Z odpovede na lustráciu v Centrálné evidencii správnych deliktov a priestupkov vyplynulo, že 06.06.2017 sa obžalovaný dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

V súvislosti s rozhodovaním o náhrade škody súd vypočul poškodeného N. Y., ktorý uviedol, že od obžalovaného nežiada zaplataenia uplatnenej škody v prípravnom konaní vo výške 1.247,- eur. Návrh poškodenej obchodnej spoločnosti DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s. bol prečítaný na hlavnom pojednávaní, o čom bola poučená v doručenom upovedomení o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku po prednesení obžaloby predseda senátu poučí obžalovaného o jeho práve urobiť niektoré z vyhlásení, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe.

Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa odseku 5 prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo

ochranného opatrenia. To nevylučuje možnosť výsluchu obžalovaného o účasti inej osoby na žalovanej trestnej činnosti.

Podľa § 256 ods. 2 Trestného poriadku poškodeného, ktorý si uplatňuje nárok na náhradu škody, súd vyzve, aby sa vyjadril, či navrhuje, aby sa obžalovanému uložila povinnosť na náhradu škody a v akom rozsahu. Ak sa poškodený alebo jeho splnomocnenec nedostavil na hlavné pojednávanie a jeho návrh je už zaznamenaný v spise, predseda senátu tento návrh prečíta.

Prokurátor sa v záverečnej reči s poukazom na vyhlásenie obžalovaného k otázke viny bližšie nevyjadroval a navrhol, aby bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania skutku, tak ako je uvedené v obžalobe. S poukazom na skutočnosť, že skutok bol spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia aj pre rovnaký trestný čin, navrhol uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Poškodený v záverečnej reči uviedol, že on nerozhoduje, ale podľa neho by obžalovaný nemal dostať taký veľký trest. Obžalovaný mal veľa možností sa mu ospravedlniť, čo neurobil, ale aj tak sa za neho prihovril.

Obžalovaný v záverečnej reči uviedol, že ľutuje, čo sa stalo, s poškodeným nemá problém a ani ho nikdy nemal. Z jeho strany išlo o skratové konanie, vedie normálny život, má malé dieťa a pracuje. Keby mal ísť do výkonu trestu, tak ho to zruinuje. Prvé podmienené odsúdenie sa týkalo toho, že sa niekto dotkol jeho sestry. K vykonaným listinným dôkazom sa vyjadril, že obrátil svoju sestru, ktorú zbil jej manžel pred očami ich malých detí. Vtedy to oľutoval, že to nemal riešiť takým spôsobom. Po udelení práva na posledné slovo ešte raz uviedol, že to všetko ľutuje.

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 364 ods. 2 písm. e) Trestného zákona odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1, hoci bol za taký alebo obdobný čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený alebo v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch postihnutý.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 prvá veta Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel spáchal viac trestných činov.

Podľa § 38 ods. 1 Trestného zákona na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, príťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 41 ods. 1 prvá veta Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

Podľa § 46 Trestného zákona trest odňatia slobody možno uložiť ako trest na určitú dobu, najviac na dvadsaťpäť rokov alebo ako trest odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v akom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Podľa § 287 ods. 1 prvá veta Trestného poriadku ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený.

Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný sa skutku uvedeného v obžalobe, ku ktorému spáchaniu sa na hlavnom pojednávaní priznal, dopustil v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/90/2019 z 30. decembra 2019, právoplatného 20. januára 2020, preto nebolo možné uložiť obžalovanému podmienene trest odňatia slobody ani podmienene trest odňatia slobody s probačným dohľadom. Trestným rozkazom č. k. 2T/5/2022 - 139 z 3. februára 2022 súd uložil obžalovanému peňažný trest vo výške 3.000,- eur a pre prípad zmarenia výkonu peňažného trestu náhradný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok. Obžalovaný (i prokurátor) podal proti trestnému rozkazu odpor. Na základe tejto skutočnosti súd opätovne nepristúpil k uloženiu peňažného trestu. Pokiaľ išlo o iné alternatívne tresty, tak súd nemal preukázané podmienky na uloženie niektorého z nich. V danom prípade taktiež zavážila skutočnosť, že obžalovanému bol aj za prečin ublíženia na zdraví uložený trest odňatia slobody s podmienene odkladom jeho výkonu, avšak obžalovaný sa v skúšobnej dobe dopustil znova prečinu ublíženia na zdraví v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil dvoch trestných činov (prečin ublíženia na zdraví a prečin výtržníctva), boli splnené podmienky pre uloženie úhrnného trestu a aplikáciu absorpčnej zásady, teda uloženie trestu podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich prísnejšie trestný. Za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody vo výmere až na dva roky a za trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona vo výmere šesť mesiacov až tri roky (súd omylom vychádzal zo sadzby trestu odňatia slobody upravenej v § 364 ods. 1 Trestného zákona, teda až na tri roky). Pri zohľadnení pomeru poľahčujúcich okolností (bola zistená existencia jednej - priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie) a priťažujúcich okolností (bola zistená existencia jednej - spáchanie viac trestných činov), teda hranica trestnej sadzby zostala nezmenená. Pokiaľ ide o priťažujúcu okolnosť upravenú v ustanovení § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, na túto súd neprihliadol, nakoľko práve odsúdenie obžalovaného v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch podmienilo použitie kvalifikovanej skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 2 písm. e) Trestného zákona.

Súd uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby (to, že pri vyhlásení rozsudku vychádzal z nesprávnej trestnej sadzby súd zistil až po vyhlásení rozsudku, kedy už túto vadu nebolo možné žiadnym zákonným spôsobom napraviť), keď prihliadol na to, že obžalovaný je zamestnaný, je otcom maloletého dieťaťa a zabezpečuje živobytie svojej rodiny. S výnimkou jedného priestupku proti

bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a dvoch skutkov s trestnoprávnymi následkami 16. marca 2019 a 7. augusta 2021 viedol usporiadaný a riadny život. Obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Táto skutočnosť bola súdom zohľadnená i pri zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Nakoľko obžalovaný svojím protiprávnym konaním spôsobil poškodenému N. Y. škodu vo výške 1.247,- eur spočívajúcu vo finančnom vyjadrení náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia a poškodenej obchodnej spoločnosti DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s. vo výške 51,95 eura. Uvedenú sumu poškodená zdravotná poisťovňa zaplatila poskytovateľom zdravotnej starostlivosti v súvislosti s poškodením zdravia jej poistenca N. Y. (poškodený). Aj keď poškodený i zdravotná poisťovňa po uplatnení si nároku na náhradu škody v prípravnom konaní zhodne uviedli, že nežiadajú náhradu škody, tak Trestný poriadok upravuje len dva spôsoby rozhodnutia o nároku na náhradu škody - uloženie povinnosti obžalovanému nahradiť riadne a včas uplatnený nárok na náhradu škody alebo odkázanie poškodeného na civilný proces. V tomto prípade neboli splnené podmienky na rozhodnutie o odkázaní poškodených na civilný proces v zmysle § 288 Trestného poriadku, preto uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným škodu spôsobu jeho protiprávnym konaním.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Trnava. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom.

Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie.